

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 22.05.1968, sp. zn. 8 Tz 39/68, ECLI:CZ:NS:1968:8.TZ.39.1968.1

Číslo: 10/1969

Právní věta: Aj pri rozhodovaní o prepustení z ochranného protialkoholického liečenia podľa § 333 tr. por. musí súd zistiť skutočný stav veci v zmysle § 2 odst. 5 tr. por.; nemôže sa teda spokojiť iba s oznámením liečebne, že ochranná liečba skončila, ale musí si zaobstarat odborné lekárske vyjadrenie o priebehu liečenia a o tom, či ochranné liečenie splnilo svoj účel.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 22.05.1968

Spisová značka: 8 Tz 39/68

Číslo rozhodnutí: 10

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Ochranná opatření

Předpisy: 141/1961 Sb. § 2 odst. 5
§ 253

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Najvyšší súd vyslovil porušenie zákona v ustanovení § 2 odst. 5 tr. por. uznesením Krajského súdu v Bratislave z 19. januára 1968 sp. zn. 7 To 7/68, ktorým bola zamietnutá ako nedôvodná sťažnosť okresného prokurátora proti uzneseniu súdu prvého stupňa o prepustení obvineného z ochrannej liečby.

Z odôvodnenia:

Obvinený bol uznaný vinným trestným činom obmedzovania osobnej slobody podľa § 231 odst. 1 tr. zák. a odsúdený podľa toho istého ustanovenia na trest odňatia slobody v trvaní 1 roku nepodmienečne. Súčasne mu bolo podľa § 72 odst. 2 písm. b) tr. zák. uložené ochranné protialkoholické liečenie.

V zmysle tohto rozhodnutia nastúpil obvinený 6. novembra 1967 na protialkoholické liečenie na OÚNZ v T., avšak už prípisom z 29. novembra 1967 bol okresný súd požiadaný týmto ústavom o jeho prepustení do domáceho ošetrovania s odôvodnením, že týmto dňom bola u menovaného skončená požadovaná ústavná protialkoholická liečba.

Na základe tejto žiadosti Okresný súd v Trenčíne na verejnom zasadaní konanom 20. decembra 1967

rozhodol uznesením, že sa obvinený prepúšťa podľa § 353 tr. por. z ochranej liečby.

Proti tomuto uzneseniu podal okresný prokurátor sťažnosť, ktorú odôvodnil v podstate tým, že protialkoholická liečba u obvineného trvala len 3 týždne a nemohla preto v zmysle § 72 odst. 5 tr. zák. splniť svoj účel.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 19. januára 1968 sp. zn. 7 To 7/68 sťažnosť okresného prokurátora podľa § 148 odst. 1 písm. c) tr. por. zamietol.

Najvyšší súd v konaní na sťažnosť pre porušenie zákona konštatoval, že ako bolo v priebehu pôvodného konania, obzvlášť zo znaleckého posudku zistené, obvinený požíva alkoholické nápoje od svojich 15 rokov. Bol u neho zistený alkoholizmus na rozhraní 3-4 fázy. Po požití alkoholického nápoja v opilom stave svoje konanie ani nevnímal.

Okresný i krajský súd vychádzali pri svojom rozhodovaní len z oznámenia pschiatrickej liečebne, že protialkoholická liečba u obvineného bola skončená. Návrh liečebne, ktorý bol podnetom na zahájenie konania o prepustenie menovaného z ochranného liečenia, nemá však odborné lekárske vyjadrenie, či ochranné liečenie vôbec splnilo svoj účel. Toto vyjadrenie si mal súd zaobstaráť už s ohľadom na okolnosť, že liečba trvala len 3 týždne, ačkoľvek táto liečba trvá spravidla najmenej 3 mesiace, a to u osoby, ktorá sa dobrovolne podrobí protialkoholickému liečeniu. Súdu si mal zaobstaráť i ďalšie skutočnosti potrebné pre svoje rozhodnutie, obzvlášť potom vyjadrením v ktorom by bol uvedený priebeh liečenia, postoj obvineného k tomuto liečeniu, eventuálne k pitiu alkoholu a nakoniec aké sú predpoklady preto, aby sa obvinený po prepustení z liečenia nedopustil opäť trestného činu pod vplyvom alkoholu.

Napriek tomu, že návrh liečebne bol neúplný, súd tento nedostatok neodstránil ani predvolaním ošetrojúceho lekára na verejné zasadanie za účelom jeho výsluchu ku všetkým zhora uvedeným skutočnostiam. Nakoniec i keď u tohoto zasadania bol odsúdený prítomný, z protokolu o tomto zasadaní nie je vôbec zrejmé, či si súd jeho výsluchom zistil jeho postoj k liečbe, prístup k požívaniu alkoholu, k vykonanému ochrannému liečeniu a k ďalšiemu naväzujúcemu ambulantnému liečeniu.

Ak rozhodol teda súd o prepustení obvineného z ochranej liečby, rozhodol tak v rozpore s ustanovením § 2 odst. 5 tr. por. vo vzťahu k ustanoveniu § 72 odst. 5 tr. zák. a porušil tým zákon.